

JOHANNES' EVANGELIUM

FORFATTER

Tidlig kirketradisjon nevner Johannes som forfatter av det fjerde evangeliet. Johannes kalles «den elskede disippel» (13,23; 19,26; 20,2; 21,7.20). Han tilhørte den «indre kretsen» av Jesu etterfølgere (se Matt 17,1; Mark 13,3). Ifølge kristne forfattere i det andre århundret flyttet Johannes til Efesus, antagelig under den jødiske krigen i 66–70 e.Kr. Her fortsatte han sin tjeneste. Ireneus, som var biskop i Lyon i siste del av det andre århundret, skrev at «Johannes, Herrens disippel, som også lente seg mot brystet Hans, utga selv et evangelium mens han bodde i Efesus i Asia» (*Adversus Haereses*, «Mot kjetterier», 3.1.1). Noen bibelforskere mener at Johannes' evangelium 19,35; 21,24 antyder en annen forfatter, en som trofast samlet apostelens øyenvitneberetninger og vitnesbyrd. Men hovedvekten av bevis – både i selve bibelteksten og i utenomtekstlige kilder – peker mot apostelen Johannes som forfatter.

DATERING

Den samme tradisjonen som forteller at Johannes bosatte seg i Efesus, antyder at han skrev evangeliet i den siste delen av det første århundret. I mangel på noe som kan bevise det motsatte aksepterer de fleste bibelfortolkere denne tradisjonen.

HENSIKT

I bred forstand skrev Johannes for å gi de kristne i provinsen Asia (nå i Lilleasia) en fylldigere forståelse av Jesu Kristi liv og tjeneste. I smal forstand skrev han for å lede leserne til en fast tro med grunnlag i Jesu Ord og gjerninger, for at de skulle «ha liv i Hans navn» (20,31).

FORSKJELLENE

Johannes og de synoptiske evangeliene skiller seg litt fra hverandre. Selv om Johannes høyst sannsynlig kjente til de tre andre evangeliske beretningene, valgte han ikke å følge deres kronologiske orden med hensyn til begivenhetene. Han fulgte heller en tematisk orden. Synoptikerne kan ha benyttet seg av vanlige muntlige og/eller skriftlige tradisjoner. Stort sett er omrisset det samme, og noen spesielle hendelser i Jesu liv er felles i alle fire bøkene. Noen av forskjellene er: 1) I stedet for de kjente lignelsene har Johannes lange taler. 2) I stedet for de mange undergjerningene og helbredelsene hos synoptikerne, henter Johannes fram sju omhyggelig utvalgte mirakler som tjener som «tegn». 3) Jesu tjeneste er sentrert rundt tre påskehøytider, i stedet for den ene som er nevnt hos synoptikerne. 4) Uttrykket «Jeg er» er spesielt for Johannes.

INNHold

Johannes deler Jesu tjeneste inn i to atskilte deler: Kap. 2–12 gir innsikt i Hans offentlige tjeneste, mens kap. 13–21 beskriver Hans private tjeneste overfor disiplene. I 1,1–18, som blir kalt «prologen», tar Johannes for seg den

FORFATTER:

Apostelen
Johannes

DATERING:

Ca. 85 e.Kr.

TEMA:

Å kjenne Gud
ved troen på
Jesus Kristus

NØKKELOORD:

Tro, være et
vitne

OVERSIKT OVER JOHANNES	
Prolog	1,1–18
I. Jesu offentlige tjeneste	1,19–12,50
A. Forberedelse	1,19–51
B. Bryllupet i Kana	2,1–12
C. Tjeneste i Jerusalem	2,13–3,36
D. Jesus og den samaritanske kvinne	4,1–42
E. Helbredelsen av adelsmannens sønn	4,43–54
F. Helbredelsen på sabbaten ved dammen Betsda	5,1–15
G. Ære til Faderen og Sønnen	5,16–29
H. Vitnesbyrd om Sønnen	5,30–47
I. Tjeneste i Galilea	6,1–71
J. Konflikt i Jerusalem	7,1–9,41
K. Jesus – den gode hyrde	10,1–42
L. Tjeneste i Betania	11,1–12,11
M. Det triumferende inntoget i Jerusalem	12,12–19
N. Endelig forkastelse: vantro	12,20–50
II. Jesu tjeneste overfor disiplene	13,1–17,26
A. Forbilde på en tjener	13,1–20
B. Forutsigelser om forræderi og fornektelse	13,21–38
C. Forberedelse for Jesu bortgang	14,1–31
D. Bære frukt i Kristus	15,1–17
E. Reaksjon på forkastelse	15,18–16,4
F. Forstå Jesu bortgang	16,5–33
G. Jesu bønn for disiplene	17,1–26
III. Jesu lidelse og oppstandelse	18,1–21,23
A. Jesus blir arrestert	18,1–14
B. Jesus for øverstepresten	18,15–27
C. Jesus for Pilatus	18,28–19,16
D. Korsfestelse og begravelse	19,17–42
E. Oppstandelse og åpenbaringer	20,1–21,23
Epilog	21,24–25

Det evige Ordet

1 I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

1 Joh 1,1f; Åp 19,13f [1 Joh 5,20]

2 Han var i begynnelsen hos Gud.

1 Mos 1,1; Ordsp 8,22f

3 Alt ble til ved Ham, og uten Ham ble ingenting til av det som ble til.

[Kol 1,16–17]

4 I Ham var liv, og livet var menneskenes lys.

[1 Joh 5,11]

5 Lyset skinner i mørket, og mørket forsto* det ikke.**

[3,19] *eller: *overvart* **eller: *mørket tok ikke imot det*

ORDETS RIKDOM 1,5 **FORSTO**, *katalambano*.

Ordet kan oversettes på tre måter: (1) Å ta, gripe tak i, beseire. Dermed kunne vers 5 lyde slik: «Mørket får ikke kontroll over det.» (2) Å oppfatte, begripe, få tak i med sinnet, å forstå med mental eller

moralsk innsats. Med denne betydningen kunne verset oversettes slik: «Mørket er uimottakelig og forstår det ikke.» (3) Å kvele, utslukke, slokke et lys ved å kvele det. «Mørket vil aldri være i stand til å fjerne det.» Lys og mørke er motsetninger. Den kristne kan glede seg over å vite at lyset ikke bare er større enn mørket, men vil også vare lenger enn mørket.

Johannes' vitnesbyrd: Det sanne lys

6 Det var et menneske sendt av Gud, hans navn var Johannes.

Mal 3,16; Matt 3,1–17

7 Han kom for å avlegge vitnesbyrd, for å vitne om Lyset, for at alle kunne komme til tro ved ham.

8,12

8 Han var ikke selv dette Lyset, men var sendt for å vitne om Lyset.

9 Dette var Det sanne Lyset som kommer inn i verden, og som gir lys til hvert menneske.

Jes 49,6

1,1 I begynnelsen: En hentydning til 1 Mos 1,1 i den hensikt å knytte Jesus (Ordet) til Gud (Skaperen). Jesu inkarnasjon hadde dermed kosmisk betydning. Jesus Kristus er **Ordet**, det evige og grunnleggende uttrykket for Gud. I GT talte Gud verden til live; i evangeliet talte Gud sitt ord gjennom det levende Ordet, Hans Sønn. Uttrykket «Ordet var Gud» tillegger Ordet guddommelighet uten å definere hele guddommen som «Ordet».

1,3 Johannes erklærer at Jesus var det guddommelige redskapet som var ansvarlig for hele skapelsen.

1,4–5 Liv og lys hører til de sentrale ordene Johannes bruker for å beskrive essensen av og oppdraget til det inkarnerte Ordet.

1,6–11 Johannes' evangelium gjengir ulike vitnesbyrd om Kristus, og viser at troen på Ham er basert på bevis. Døperen Johannes' **vitnesbyrd**, så vel som andre vitneprov,

- 10 Han var i verden,
verden ble til ved Ham,
og verden kjente Ham ikke.
- 11 Han kom til sine egne,*
og Hans egne**
tok ikke imot Ham. [Luk 19,14]
**Hans egen eiendom eller maktområde **Hans eget folk*
- 12 Men hver den
som tok imot Ham
ga Han rett* til å bli Guds barn,
de som tror på Hans navn,
Gal 3,26 *myndighet
- 13 de er født, ikke av blod,
ikke av kjøtt's vilje,
heller ikke av manns vilje,
men av Gud. 3,5; Jak 1,18 [1 Pet 1,23]

Ordet ble menneske

- 14 Ordet ble kjøtt*
og tok bolig iblant oss,
og vi så Hans herlighet,
den herlighet som Den
enbårne har fra sin Far,
full av nåde og sannhet.
Jes 40,5; 60,1f; Ap 19,13 [8,32; 14,6; 18,37] *Gr. sarks, menneske
- 15 Johannes vitner om Ham og roper ut:
«Det var om Ham jeg sa: Han som kommer
etter meg, er kommet foran meg, for Han
var før meg.» 3,32 [Matt 3,11]
- 16 Og* av Hans fylde
har vi alle fått,
og det nåde over nåde. *UN: For
- 17 For loven ble gitt ved Moses,
nåden og sannheten kom
ved Jesus Kristus. [2 Mos 20,1]
- 18 Aldri har noen sett Gud.
Den enbårne Sønn,*
som er i Fars favn,
Han har vist oss hvem Han er.
2 Mos 33,20; 1 Joh 4,9 *UN leser: Den enbårne Gud

En røst i ødemarken

- 19 Dette er Johannes' vitnesbyrd da jødene
sendte prester og levitter fra Jerusalem for å
spørre: «Hvem er du?» 5,33

- 20 Da bekjente han og nektet ikke – han
bekjente: «Jeg er ikke Kristus*.» *Messias
- 21 Og de spurte ham: «Hva så? Er du Elia?»
Han sa: «Det er jeg ikke.» «Er du Profeten?»
Og han svarte: «Nei.» 5 Mos 18,15.18
- 22 Da sa de: «Hvem er du, så vi kan gi et
svar til dem som har sendt oss? Hva sier du
om deg selv?»
- 23 Han sa: «Jeg er røsten av en som roper
i ødemarken: *Gjør Herrens vei rett*, som pro-
feten Jesaja har sagt.* *Jes 40,3; Matt 3,3
- 24 Utsendingene var fra fariseerne.
- 25 De spurte ham: «Hvorfor døper du
da – hvis du verken er Kristus*, Elia eller
Profeten?» *Messias
- 26 Johannes svarte dem: «Jeg døper med
vann, men det står En blant dere som dere
ikke kjenner. Mal 3,1; Matt 3,11
- 27 Han er den som kommer etter meg, Han
som er kommet foran meg*, og som jeg
ikke er verdig til å løse sandalremmen for.»
*UN utelater denne setningen.
- 28 Dette skjedde i Betabara*, bortenfor
Jordan, hvor Johannes døpte. Dom 7,24
*UN og F-tekst: Betania

Guds Lam

- 29 Dagen etter ser Johannes Jesus komme
imot seg, og han sier: «Se der! Guds Lam,
som bærer verdens synd!
2 Mos 12,1f; 3 Mos 16,5–8; 1 Kor 5,7; 1 Pet 2,24
- 30 Det var om Ham jeg sa: Etter meg

ORDETS 1,29 SYND, hamartia. Ordrett
RIKDOM oversatt: «å bomme på målet»,
nederlig, lovbrudd, ta feil kurs,
gjøre galt, synd, skyld. NT bruker
ordet på en allmenn måte om
konkrete, feilaktige gjerninger (Joh 8,34.46;
2 Kor 11,7; Jak 1,15), som et prinsipp og en
egenskap ved en handling (Rom 5,12–13.20;
Heb 3,13), og som en syndig gjerning (Matt
12,31; Apg 7,60; 1 Joh 5,16).

gjør at det ikke finnes noen unnskyldning for verdens av-
visning av Jesus. Uttrykket **kommer inn i verden** (v. 9)
viser til Kristus, ikke til **hvert menneske**. Ved Hans komme
har Han blitt **det sanne Lys** for dem som tror, men Han er
også det lyset som, i generell forstand, opplyser den men-
neskelige bevissthet og dermed gjør hele menneskeheten
ansvarlig innfor Gud (Rom 1,19–20).

1,13 Den nye fødselen kommer ikke gjennom fysisk arv,
menneskelig anstrengelse eller menneskelig vilje, men
gjennom Guds kraft.

1,14 Tok bolig betyr bokstavelig «tabernaklet». Analogien
er at på samme måte som Gud i ødemarken satte opp sitt
tabernakel blant hebreernes telt og manifesterte sin herlig-
het der, identifiserer Jesus seg med menneskeheten ved å
bli **menneske ... og vi så Hans herlighet**.

1,16 Det at Johannes fastslår at **nåde** kommer av Hans **fyl-**
de, lærer oss at nåde er mer enn Guds upersonlige gunst.
Det er Gud som møter våre behov ved Jesus Kristus, som
omfatter og all Hans makt og forsørgelse.

1,18 Den enbårne beskriver det unike, kjærlige forholdet
mellom Sønnen og Faderen. Se kommentar til 3,16.

1,23 Johannes forberedte veien for Messias ved å kalle til
omvendelse. Sitatet fra Jesaja beskriver forberedelsene som
gjøres før en konges besøk til en region i hans rike. Veien
blir jevnet ut og planert.

1,25–27 Alt Johannes kunne gjøre var å meddele varselet;
bare Messias selv kan sørge for det som er varslet – rensel-
sen, Den Hellige Ånds fornyende kraft.

1,29 Johannes' kunngjøring har en språkdrakt som er
hentet fra GTs offerhandlinger, og peker på den univer-
selle rekkevidden av Kristi oppdrag. Jesus ble ikke gradvis
klar over denne rekkevidden – det formet hele Hans jor-
diske tjeneste helt fra starten av.

1,33 Johannes' vitnesbyrd var pålitelig fordi det kom gjen-
nom guddommelig åpenbaring. Som **Guds lam** tar Jesus
bort synd (v. 29) og rettferdiggjør; som den som døper
med **Den Hellige Ånd**, fyller og utrunder Han oss med
istandsettende kraft.

- 10 Han var i verden,
verden ble til ved Ham,
og verden kjente Ham ikke.
- 11 Han kom til sine egne,*
og Hans egne**
tok ikke imot Ham. [Luk 19,14]
**Hans egen eiendom eller maktområde **Hans eget folk*
- 12 Men hver den
som tok imot Ham
ga Han rett* til å bli Guds barn,
de som tror på Hans navn,
Gal 3,26 *myndighet
- 13 de er født, ikke av blod,
ikke av kjøtt's vilje,
heller ikke av manns vilje,
men av Gud. 3,5; Jak 1,18 [1 Pet 1,23]

Ordet ble menneske

- 14 Ordet ble kjøtt*
og tok bolig iblant oss,
og vi så Hans herlighet,
den herlighet som Den
enbårne har fra sin Far,
full av nåde og sannhet.
Jes 40,5; 60,1f; Ap 19,13 [8,32; 14,6; 18,37] *Gr. sarks, menneske
- 15 Johannes vitner om Ham og roper ut:
«Det var om Ham jeg sa: Han som kommer
etter meg, er kommet foran meg, for Han
var før meg.» 3,32 [Matt 3,11]
- 16 Og* av Hans fylde
har vi alle fått,
og det nåde over nåde. *UN: For
- 17 For loven ble gitt ved Moses,
nåden og sannheten kom
ved Jesus Kristus. [2 Mos 20,1]
- 18 Aldri har noen sett Gud.
Den enbårne Sønn,*
som er i Fars favn,
Han har vist oss hvem Han er.
2 Mos 33,20; 1 Joh 4,9 *UN leser: Den enbårne Gud

En røst i ødemarken

- 19 Dette er Johannes' vitnesbyrd da jødene
sendte prester og levitter fra Jerusalem for å
spørre: «Hvem er du?» 5,33

- 20 Da bekjente han og nektet ikke – han
bekjente: «Jeg er ikke Kristus*.» *Messias
- 21 Og de spurte ham: «Hva så? Er du Elia?»
Han sa: «Det er jeg ikke.» «Er du Profeten?»
Og han svarte: «Nei.» 5 Mos 18,15.18
- 22 Da sa de: «Hvem er du, så vi kan gi et
svar til dem som har sendt oss? Hva sier du
om deg selv?»
- 23 Han sa: «Jeg er røsten av en som roper
i ødemarken: *Gjør Herrens vei rett*, som pro-
feten Jesaja har sagt.* *Jes 40,3; Matt 3,3
- 24 Utsendingene var fra fariseerne.
- 25 De spurte ham: «Hvorfor døper du
da – hvis du verken er Kristus*, Elia eller
Profeten?» *Messias
- 26 Johannes svarte dem: «Jeg døper med
vann, men det står En blant dere som dere
ikke kjenner. Mal 3,1; Matt 3,11
- 27 Han er den som kommer etter meg, Han
som er kommet foran meg*, og som jeg
ikke er verdig til å løse sandalremmen for.»
*UN utelater denne setningen.
- 28 Dette skjedde i Betabara*, bortenfor
Jordan, hvor Johannes døpte. Dom 7,24
*UN og F-tekst: Betania

Guds Lam

- 29 Dagen etter ser Johannes Jesus komme
imot seg, og han sier: «Se der! Guds Lam,
som bærer verdens synd!
2 Mos 12,1f; 3 Mos 16,5–8; 1 Kor 5,7; 1 Pet 2,24
- 30 Det var om Ham jeg sa: Etter meg

ORDETS 1,29 SYND, hamartia. Ordrett
RIKDOM oversatt: «å bomme på målet»,
nederlig, lovbrudd, ta feil kurs,
gjøre galt, synd, skyld. NT bruker
ordet på en allmenn måte om
konkrete, feilaktige gjerninger (Joh 8,34.46;
2 Kor 11,7; Jak 1,15), som et prinsipp og en
egenskap ved en handling (Rom 5,12–13.20;
Heb 3,13), og som en syndig gjerning (Matt
12,31; Apg 7,60; 1 Joh 5,16).

gjør at det ikke finnes noen unnskyldning for verdens av-
visning av Jesus. Uttrykket **kommer inn i verden** (v. 9)
viser til Kristus, ikke til **hvert menneske**. Ved Hans komme
har Han blitt **det sanne Lys** for dem som tror, men Han er
også det lyset som, i generell forstand, opplyser den men-
neskelige bevissthet og dermed gjør hele menneskeheten
ansvarlig innfor Gud (Rom 1,19–20).

1,13 Den nye fødselen kommer ikke gjennom fysisk arv,
menneskelig anstrengelse eller menneskelig vilje, men
gjennom Guds kraft.

1,14 Tok bolig betyr bokstavelig «tabernaklet». Analogien
er at på samme måte som Gud i ødemarken satte opp sitt
tabernakel blant hebreernes telt og manifesterte sin herlig-
het der, identifiserer Jesus seg med menneskeheten ved å
bli **menneske ... og vi så Hans herlighet**.

1,16 Det at Johannes fastslår at **nåde** kommer av Hans **fyl-**
de, lærer oss at nåde er mer enn Guds upersonlige gunst.
Det er Gud som møter våre behov ved Jesus Kristus, som
omfatter og all Hans makt og forsørgelse.

1,18 Den enbårne beskriver det unike, kjærlige forholdet
mellom Sønnen og Faderen. Se kommentar til 3,16.

1,23 Johannes forberedte veien for Messias ved å kalle til
omvendelse. Sitatet fra Jesaja beskriver forberedelsene som
gjøres før en konges besøk til en region i hans rike. Veien
blir jevnet ut og planert.

1,25–27 Alt Johannes kunne gjøre var å meddele varselet;
bare Messias selv kan sørge for det som er varslet – rensel-
sen, Den Hellige Ånds fornyende kraft.

1,29 Johannes' kunngjøring har en språkdrakt som er
hentet fra GTs offerhandlinger, og peker på den univer-
selle rekkevidden av Kristi oppdrag. Jesus ble ikke gradvis
klar over denne rekkevidden – det formet hele Hans jor-
diske tjeneste helt fra starten av.

1,33 Johannes' vitnesbyrd var pålitelig fordi det kom gjen-
nom guddommelig åpenbaring. Som **Guds lam** tar Jesus
bort synd (v. 29) og rettferdiggjør; som den som døper
med Den Hellige Ånd, fyller og utrunder Han oss med
istandsettende kraft.

16 Han sier til ham for andre gang: «Simon, sønn av Jona,* elsker du Meg?» Han svarer: «Ja, Herre, Du vet at jeg har Deg kjær.» Jesus sier til ham: «Vokt sauene Mine!»

*UN: Johannes

17 Han spør ham for tredje gang: «Simon, sønn av Jona,* har du Meg kjær?» Peter ble bedrøvet fordi Han for tredje gang spurte: «Har du Meg kjær?» Han sier til Ham: «Herre, Du vet alt. Du vet at jeg har Deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø sauene Mine!»

2,24–25; 16,30 *UN: Johannes

18 Sannelig, sannelig sier Jeg deg: Da du var yngre, bandt du selv opp om deg og gikk dit du ville. Men når du blir gammel, skal du rekke ut hendene dine, og en annen skal binde opp om deg og føre deg dit du ikke vil.»

Apg 12,3–4

19 Dette sa Han for å gi til kjenne hva slags død Peter skulle ære Gud med. Da Han hadde sagt dette, sier Han til ham: «Følg Meg!»

[Matt 4,19; 16,24]

Den elskede disippelen og boken hans

20 Da snudde Peter seg og så disippelen som Jesus elsket, følge etter. Det var også han som hadde lent seg til Hans bryst ved måltidet* og sagt: «Herre, hvem er det som forråder Deg?»

*natverden

21 Da Peter fikk se ham, sier han til Jesus: «Men Herre, hva med ham?»

22 Jesus svarte: «Hvis Jeg vil at han skal leve til Jeg kommer, hva har du med det? Følg du Meg!»

[Ap 2,25]

23 Derfor gikk dette ryktet ut blant brødrene at denne disippelen ikke skulle dø. Men Jesus sa ikke at han ikke skulle dø, men: «Om Jeg vil at han skal leve til Jeg kommer, hva har du med det?»

24 Denne disippelen er han som vitner om alt dette, og som har skrevet alt dette. Og vi vet at hans vitnesbyrd er sant.

19,35

25 Det er også mye annet Jesus gjorde. Hadde det blitt nedskrevet i alle detaljer, tror jeg at ikke hele verden kunne romme de bøker som da måtte skrives. Amen.

20,30; Am 7,10

21,15–19 Etter å ha fornektet Jesus tre ganger, trengte Peter ekstra oppmerksomhet. I sitt svar på Jesu trefoldige spørsmål **elsker du Meg?** bruker Peter et svakere ord fordi han ikke tør å påberope seg en fullstendig overgivelse. Den tredje gangen Jesus spør, bruker Han det samme ordet for kjærlighet som Peter bruker, for å teste den overgivelsen Peter faktisk hevdet. Peter kan bare henvise til Herrens guddommelige kunnskap som bevis på sin oppriktighet. Det

siste kallet Peter fikk om å følge sin Mester faller sammen med Herrens trefoldige oppdrag til ham om å være en hyrde for sauene.

21,20 Vekten legges ikke på den noe hemmelighetsfulle antydningen om skjebnen til den disippelen Jesus elsket, men på det individuelle ved kallet til å være disippel. Oppgavene kan variere fra person til person, men kravet om lydighet er det samme.

TRO I PRAKSIS		
GJENNOM JOHANNES' EVANGELIUM		
La Den Hellige Ånd gjøre troen levende i deg!		
TRO	PRAKSIS	
<p>1. Veien til gudsfrykt</p> <p>For NT-disippelen betyr et gudfryktig liv at man lever i, gjennom og for Jesus. Gudsfrykt omfatter disse tre elementene: kjærlighet, lydighet og enhet. Ved å leve et gudfryktig liv, lærer vi å se forholdene slik Gud gjør det og å ha Hans Ord som vår eneste målestokk.</p>	7,24	Bedøm åndelige ting etter en åndelig målestokk, ikke etter det ytre, det man ser.
	12,32	Opphøy Jesus i livet og tjenesten, så du drar andre til Ham.
	15,9–14	Forstå at kjærligheten adlyder Jesus og gir sitt liv for andre.
	17,20–23	Overgi deg selv til menighetens enhet.
	18,36	Praktiser kristenliv i samfunnet, men forstå at verdens system ofte er det motsatte av Guds rike.
<p>2. Veien til effektiv tjeneste</p> <p>Johannes' evangelium presenterer Den Hellige Ånd som nøkkelen til sann overgivelse til Gud.</p>	4,21–24	Tilbe Gud stadig, både med ditt åndelige språk og din forstand.
	6,53–58	Ta imot liv og helbredelse når du tar del i Herrens legeme og blod gjennom nattverden.

TRO	PRAKSIS	
<p>Her forventes Den Hellige Ånds utgøttelse, det som skal bli selve kraften i den troendes kristenliv. Den Hellige Ånd vil maksimere bønner og tilbedelsen, betjene oss gjennom Herrens nattverd og gjøre troende i stand til å kontinuerlig hente liv fra Jesus Kristus.</p>	<p>12,2–8 15,1–8</p>	<p>La ikke din tjeneste <i>for</i> Jesus distrahere deg fra det som er viktigere: Å tjene <i>Ham</i>. Vær alltid avhengig av Gud. Legg vinn på et stadig dypere forhold til Jesus Kristus.</p>
<p>3. Veien til hellighet Lydighet mot Jesus er bevis på at vi elsker Ham og er Hans disipler. Lydighet er avgjørende for et hellig liv. Den Hellige Ånd underviser oss og lærer oss å forstå Skriftene. Han gjør oss med det i stand til å lyde Herren.</p>	<p>2,5 5,16–23 7,17–18 14,15–24</p>	<p>Praktiser umiddelbar lydighet mot Gud og Hans Ord. Følg Jesu eksempel i Skriften. Han gjorde alltid det Han så at Hans Far gjorde. Bestem deg for å lyde Herren. La din vilje bli ett med Hans. Vit at du viser din kjærlighet til Jesus ved at du er lydige mot Ham. Gjør som Guds Ord sier, og lev alltid i Hans nærhet.</p>
<p>4. Troens vandring «Tro» er et nøkkelord i Johannes' evangelium. Tro er viktig for vår forståelse av Skriften og Åndens aktivitet i livene våre. Tro er i likhet med kjærlighet et bevis på lydighet. Tro gjør at vi går til Gud med frimodighet og tar imot det Han gir.</p>	<p>10,37–38 11,40 14,6–7 14,12–14 16,24</p>	<p>Tro på Jesu mirakler. Forstå at Guds herlighet blir åpenbart for dem som tror. Innse at Jesus er den eneste veien til Gud. Det å kjenne Jesus er å kjenne Gud. Be om og forvent «større ting» i menighetens tjeneste. Ikke glem å be din Far om det du trenger for å leve og gjøre Hans gjerning.</p>
<p>5. Å leve Kristus-livet Johannes' evangelium er på en unik måte bygd opp om de sju «Jeg er». De fleste av disse er knyttet til et mirakel som gir ytterligere åpenbaring om denne sannheten ved Åndens manifestasjon. Vi skal kjenne Jesus i ånd og sannhet. For å vandre i tro må vi kjenne sannheten om hvem Jesus er og oppleve realiteten i denne sannheten ved Ånden. Det er viktig at troen vår er mer enn hodekunnskap. Hjertet og livet må påvirkes av denne sannheten. Troen er ikke statisk, men dynamisk.</p>	<p>6,5–13,35 6,48–51 8,12; 9,1–7 10,7–18 11,1–44 14,6 15,1–8</p>	<p>Få næring fra Jesus, livets brød. Gjør dette i praksis ved at du regelmessig tar del i nattverden og leser Guds Ord. Følg Jesus, som er verdens lys. I Ham er livets lys. Jesu lys gir syn både til åndelig og fysisk blinde. Gjør Jesu gjerninger mens det ennå er anledning til det. Gå i tro inn i det rike livet med Jesus, som er døren. Forstå at bare i Jesus finner du evig liv, for Jesus, den gode hyrde, ga sitt liv for deg. Tro på Jesus som er Oppstandelsen og Livet. Oppvekkelsen av Lasarus fra de døde var en demonstrasjon av Guds herlighet, og det viste Jesu makt over døden. Vi trenger ikke lenger frykte døden, for Jesus har beseiret den, og Han tilbyr oss evig liv (Heb 2,14–15). Kom til Faderen gjennom Jesus. Jesus er den veien til Gud som du har søkt. Han er den sannheten du har lett etter, og Han er det livet du har lengtet etter. Forbli i Jesus, det sanne vintreet. Forbli i Ham, så du alltid er hos Ham. Da vil du oppleve vekst, modenhet og produktivitet for Guds rike.</p>